

IVAN

Castells a la "Màlaga"

La colla castellera de Sants va poder gaudir d'un assoleïat i càlid diumenge tardorenc per a realitzar la seva desena diada. Aquesta va ser un èxit d'assistència i es van poder veure bons castells, realitzats per la colla local a més de les convidades,

els Castellans de Lleida i els Capgrossos de Mataró. L'únic punt negatiu va ser la llenya que van patir els santsencs. Amb aquesta actuació ja queda pràcticament tancada la temporada.

>> pàgina 4

Quatre empresonats a València

L'ambient social a la capital de l'Horta s'ha vist enrair en els últims temps per la creixent repressió. L'últim cas ha estat el més esperpèntic i ha inclòs l'ingrés en presó preventiva de quatre joves llibertaris. El més curiós de tot és que els únics fets dels que se'ls acusa és del trencament dels vidres de dues immobiliàries en resposta al desallotjament dos dies abans del Centre Social O-

kupat "Malas Pulgas". Però en els escorcolls a les cases dels detinguts la policia no va trobar cap prova incriminària, i ha basat tota la seva acusació en les revistes i propaganda política requisada. El jutge va considerar que els detinguts formaven un "grup terrorista anarquista". Com hi ha secret de sumari, no se sap amb quines proves ho justifica.

>> pàgina 10

L'Hamsa no amenaça ruïna

Un informe municipal contradiu l'empresa propietària, que així pretén desallotjar l'immoble

El centre social inicia obres per millorar la infraestructura i evitar molèsties al veïnat

Des de la compra de la finca que ocupa l'Hamsa per part d'una immobiliària, la campanya per desallotjar l'emblemàtica casa okupada s'ha reiniciat. L'empresa Inmo-service S.A. ha estat movent fils els últims mesos per declarar l'edifici en ruïna, fet que obligaria a buidarlo i enderrocar-lo.

L'Ajuntament, amb actitud cautelosa, s'ha mantingut al marge de la maniobra. Al mes de setembre va decidir enviar personal qualificat per emetre un dictamen. Finalment, la visita dels arquitectes es va produir el dimarts 22 d'octubre, i el seu veredicté fou ben clar: l'Hamsa no amenaça ruïna. Això avala la versió dels habitants i participants al centre social autogestionat, que en tot moment han negat aquesta possibilitat. També

ARXIU

l'ONG Arquitectes Sense Fronteres comparteix aquesta opinió.

Per la seva banda, la gent del centre social okupat està duent a terme reformes a l'edifici per tal de millorar el seu estat i evitar els sorolls que provoquen algunes activi-

tats que s'hi fan. L'AVV d'Hos-tafrancs denuncia precisament aquestes molèsties al mateix temps que exigeix l'enderrocament immediat de la fàbrica sense buscar cap alternativa per la part okupada.

>> pàgina 3

El Correllengua passa per Sants

IVAN

Un any més, la flama del Correllengua va passar per Sants. La Coordinadora d'Associacions per la Llengua va organitzar una jornada

a la plaça Màlaga reclamant un major ús social del català i la seva oficialitat i unitat.

>> pàgina 5

> OPINIÓ

Viure en un cos violable

> pàgina 2

> DONES I MASS MEDIA

Malestar als mitjans (II)

> pàgina 9

> QUÈ ESTÀ PASSANT AL MÓN?

El moment de Brasil

> pàgina 11

Editorial

L'Hamsa: parc sí, centre social també

Està ben clar que el solar que durant anys ha ocupat la fàbrica d'Hostafrancs ha d'acollir una plaça quan abans millor. Ara bé, la seva construcció ha de passar indubtablement pel manteniment del Centre Social okupat. En un moment en que el preu del sòl està pels núvols, la vivenda és un luxe i hi ha una greu mancança de locals col·lectius, cal defensar a ultrança els espais com l'Hamsa, ja que suposen una alternativa palpable a la situació d'especulació salvatge que viu el barri i la ciutat. És una qüestió de sentit comú.

Cal trobar una solució que satisfaci la necessitat tant de zones verdes com de locals socials autogestionats. Cal que totes les parts es posin a treballar per a veure quines sortides reals es poden trobar. I sobretot l'Associació de Veïns d'Hostafrancs, que fins ara ha mantingut una dubtosa posició sobre la tema, ignorant sorprenentment l'existència d'un dels centres socials més actius de la ciutat. No hem d'oblidar que el moviment okupa i el moviment veïnal comparteixen nombroses reivindicacions i perspectives sobre l'urbanisme actual, sotmès llastimosament a la pura llei de l'oferta i la demanda.

Per la pau, contra l'imperi

Iraq és el següent objectiu de la croada antiterrorista que des dels atacs a les Torres Bessones ha emprès el govern nordamericà en la seva fugida endavant. Als Països Catalans i a diferents parts del món les reaccions no s'han fet esperar, i s'han fet grans manifestacions contra la guerra. Però sembla que amb això no n'hi ha prou. I és que després d'haver ofegat des de fa temps el sentit comú, avui la croada antiterrorista sembla poder amb tot. Els esdeveniments de Moscou, que han rebut el suport de gran part dels dirigents mundials, inclòs el senyor Aznar, així ho demostren.

Res no sembla poder aturar la indústria armamentística i l'interès pel control dels recursos energètics. Són aquests els interessos que atien la guerra i és contra aquests que hem de sortir al carrer. Per la pau i contra l'imperi.

Viure en un cos violable

Respostes col·lectives a la violència contra les dones

El setembre passat un home va violar una dona al mercat de Sants. El rumor va escampar-se boca a boca pel barri, i amb ell la impotència, la ràbia i la por que acostuma a despertar-se cada cop que tenim notícia d'una nova agressió. Tothom es pregunta què hauria pogut fer per evitar-ho, com algú és capaç de forçar sexualment algú altre. Perquè la violència de gènere no és sinó l'expressió salvatge dels valors que sustenten el sistema en què vivim: el poder i la dominació dels homes sobre les dones des de temps immemorials, posant la nostra força de treball al servei del cap de família, controlant la nostra sexualitat, la nostra descendència, els nostres desitjos. I les dones ho sabem. Sabem dels abusos, els maltractaments, la violència psicològica, la violació, per les històries que les mares, amigues, veïnes ens han explicat. Hem crescut amb la consciència de viure en un cos violable, perquè de ben petites vam familiaritzar-nos amb la por. Tant se val si s'és nena, adolescent, mare o àvia...les dones

lluitem cada dia contra aquesta consciència del poder aliè sobre nosaltres. I quan sentim a parlar d'una violació, alguna cosa ens sacseja per dins com una fuetada, perquè podríem ser nosaltres. Un home també, però la violació com a forma d'ultratge s'aplica preferentment a les dones. No és gens casual, doncs, que quan una

comissió de l'Assemblea de Barri convoca una reunió pels fets la gran majoria de presents siguin dones. No és el mateix un atac feixista, policial, un robatori, que una violació. I no només per ser una possibilitat fatal que afrontem sobre tot les dones, sinó perquè en el subconscient col·lectiu la violència de gènere encara es viu com una cosa normal i contra la que no

podem fer res. Quan ens canten xifres (73 dones assassinades a mans dels seus companys sentimentals durant el 2001, 31.000 denúncies per maltractaments a les comissaries...) tothom s'indigna, o al menys en apariència. Quantes vegades la gent passa de llarg quan veu com un home escridassa una dona emmig del carrer? Quantes dones agredides han cridat a pulmó demanant socors i ningú ha sortit ni tan sols al balcó a veure què passa? Quants cops algú escolta crits, i cops, i plors, a un dels pisos del seu bloc i no s'hi fica, perquè són coses de parella? Quantes relacions de parella insanes, malaltes, destructives, són observades de lluny pel cercle d'amistats dels i les afectades sense que ningú intervingui? La violència de gènere no desapareixerà buscant protecció policial i quedant-se de braços creuats, perquè està a casa nostra, als llocs d'estudi i de treball, en les nostres relacions, i només sent-ne conscients podrem aturar-la.

Calamity

Cartes a la Burxa

Envia'ns el teu escrit a l'e-mail laburxa@llibertat.com o a Can Vies (c/ Jocs Florals 42 BCN 08014) o a mà a la bústia de l'AC Arran (c/ Premià 20).

La situació de la gent gran
L'Assemblea de les Nacions Unides sobre la gent gran celebrada aquest abril a Madrid va tenir un lema: "una societat per a totes les edats" i va afrontar com un fet positiu l'augment d'edat en la població mundial. Però aquesta victòria té la seva contrapartida ja que augmenten en les persones majors de 65 anys les malalties. La vellesa prolongada és alhora conquesta i problema dels nostres temps. Un altre concepte important que s'agreuja en la prolongació de la vida és en la part econòmica, ja que tenim un tant per cent molt elevat que passen moltes penalitats per arribar a final de mes. També són les persones més afectades per les barreres arquitectòniques i la manca d'ascen-

sors en les seves cases. Un altre problema el trobem en les residències, ja que les públiques les llistes d'espera són inacabables i en les privades els preus són prohibitius. Hem de tenir en compte que l'Administració i les empreses privades només atenen un 27% de les persones majors i la resta ho fan els familiars, o bé reben algun tipus d'ajut de les ONGs o associació. Es preveu que a l'any 2050 hi haurà en el planeta 2000 milions de persones majors de 65 anys, el 21% de la població mundial. Pensem en aquestes dades per posar remei lo abans possible.

Avismón

De "tal com som", no gaire
Que els gitanos vulguin exposar el

seu tarannà, no m'ho crec. Que el Centre Cultural Gitano d'Hostafrancs vulgui diferenciar-se d'altres col·lectius gitanos com ara els pidolaires professionals romanesos, sí que m'ho crec. En aquest context van tenir lloc les jornades "Tal com som" el setembre. Lligant caps del què hi vaig sentir, penso que el col·lectiu gitano del barri volia dir-nos que davant el paio, el gitano encara és un. Això no vol dir que no hi hagi certa homogeneïtat, especialment davant de dos fets: la davallada de la seva situació econòmica per la competència de grans superfícies i botigues de *tot a cent*, i l'arribada de gitanos d'altres països conseqüència de les noves incorporacions a la UE. Davant d'això sembla que els d'aquí vulguin reciclar-se professionalment i, d'altra banda, establir la diferència dins la unitat. La clau del procés és, escoltant Pedro Aguilera, gitano llicenciat en ciències polítiques, que els valors propis de la seva cultura es mantin-

guin encara que variïn les tradicions. Per exemple, la boda gitana mantindrà un mateix valor malgrat els diferents ritus que pugui manifestar. Aquest concepte és el que permetrà canviar-ho tot sense que canviï res. Així mantenen l'estructura familiar com a eix cultural bàsic i, alhora, es mesuren amb les mides de l'administració: quants, i sobretot quantes, van a la universitat, percentatges de parla catalana, pujada en l'edat de casament, objectiu de feina fixa... Són coses que fan feliç a més d'una regidora municipal.

Els gitanos del barri volen dir-nos que, sense deixar de ser gitanos, també són persones d'ordre, fet que els evitarà problemes a l'hora d'aspirar a hipoteques o feina. Aquesta línia es complementa amb cercar el reconeixement, per part de la llei del paio, de trets específics de la seva identitat, com la plena legalitat de la boda gitana (per a garantir prestacions de viduetat, etc). No sóc ningú per jutjar això, però

també podríem recordar que als anys 30 trobàvem gent com en Marianet, gitano i dirigent de la CNT -i qui diu aquest sindicat diu qualsevol altre moviment-. I recordar que reivindicar reconeixement és obrir de bat a bat la porta de l'administració i les seves normes a un sector que tradicionalment se n'ha apartat. De les Jornades em sobtà que la concurrència fos majoritàriament gitana, i que dels païos -que ens podiem comptar amb els dits de la mà- molts fossin funcionaris municipals. No vaig trigar a entendre-ho quan la treballadora social Carme Garriga parlà "d'integració" al barri o la Regidora de Drets Civils, Roser Veciana, demanà que el consell gitano passés de ser consultiu a executiu a l'Ajuntament. "Tal com som" fou un acte de propaganda política del Centre Cultural Gitano, adreçat a aquest col·lectiu i recolzat pel Districte.

Josep Maria Rosselló

Inmoservice SA busca la ruïna del CSA Hamsa

Després d'alguns anys de relativa tranquil·litat legal, sembla que el CSA Hamsa torna a ser objecte de maniobres per a desallotjar l'edifici okupat el març del 1996. L'hereu

dels Leprevost, família que dominava l'empresa des dels seus inicis, va vendre l'antiga fàbrica metal·lúrgica a Immoservice S.A a principis d'any. El procés judicial que

s'havia engegat per via civil havia acabat amb l'arxiu del cas, tot i haver-se dictat tres ordres de desallotjament, superades després d'importantes mobilitzacions a la ciutat.

Roger S.A./HOSTAFRANCS

Amb la compra de la finca, la nova empresa propietària ha obert altres camins per a fer fora els ocupants. Durant aquests últims mesos l'estratègia ha estat clara: intentar declarar l'Hamsa edifici ruïnós, fet que precipitaria els seu desallotjament. La visita que arquitectes municipals van fer el passat 22 d'octubre a la casa ocupada sembla que per ara impedirà arribar a aquest extrem: en les seves conclusions afirmaven que no es podia declarar l'immoble en ruïna. No obstant, sembla que la propietat intentarà declarar un altre tipus de ruïna (urbanística o econòmica). De fet, a Immoservice SA li corre pressa iniciar les obres per les pèrdues que li suposa l'actual situació, segons fonts de la mateixa empresa.

El PERI d'Hostafrancs

Per a la zona que ocupa l'Hamsa l'Ajuntament té un pla de desenvolupament urbanístic que forma part del PERI d'Hostafrancs. Segons el pla, la finca serà zona verda. L'expropiació es farà per compensació: la propietat cedirà la superfície a la ciutat i s'encarregarà de fer la plaça. A canvi, aquesta hi podrà construir i gestionar un pàrquing subterrani. De fet, aquest PERI va ser la causa de l'abandonament de l'edifici, ja que a la família Leprevost no li interessava per a res les intencions de l'Ajuntament, i més tractant-se d'uns terrenys que haguessin pogut produir molts beneficis. Els pàrquings, precisament, no generen els beneficis que es crea amb la construcció d'edificis. En un principi, Immoservice dubtava de

L'Hamsa va convidar als membres del Secretariat d'Entitats a visitar el Centre Social ara fa un parell d'anys.

ARXIU

la seva rendibilitat, però l'Ajuntament els va assegurar que, en un futur immediat, la zona rebria un impuls important amb la potenciació de la carretera de Sants i la construcció de l'estació de l'AVE.

L'actitud de l'AVV Hostafrancs

Paral·lelament a les intencions d'Immoservice, sembla que la gent de l'Hamsa té un altre front obert. Es tracta d'un front no declarat. Parlem de l'actitud que està tenint l'Associació de Veïns d'Hostafrancs en relació al tema. La seva reivindicació del ple desenvolupament del PERI es tradueix en la demanda de l'enderrocament immediat de l'Hamsa "amb totes les seves conseqüències". El problema recau en que en cap moment fan referència a la situació d'okupació d'una part de l'edifici. En els escrits redactats per l'associació, només parla dels ocupants de la següent manera: "hi ha algun col·lectiu de joves que algunes matineses fan activitats de força soroll dins la fàbrica, mo-

lestant els veïns i les veïnes de l'entorn". Òbviament, tractar així d'un dels centres socials amb més activitats i més carisma popular de la ciutat resulta tendencios i manipulador. L'AVV s'ha defensat argumentant que no diu cap mentida. L'assemblea de l'Hamsa reconeix, per la seva banda, que algunes de les activitats que s'hi realitzen causen aquestes molèsties (concerts i festes), motiu pel qual han estat reduïdes a dues al mes. Ara bé, són activitats destinades a finançar col·lectius i iniciatives (La Burxa n'ha realitzat varies per recollir diners). A més, només són una petita part, ja que majoritàriament s'hi realitzen xerrades, reunions i passis de vídeo.

Enderrocament total o parcial

L'AVV diu que el malestar dels veïns més propers és força gran, i ells només el canalitzen. En relació al problema de la part okupada de l'Hamsa, els interlocutors consultats comenten que tenen les portes obertes a qualsevol proposta, però

es mostren inflexibles a l'hora d'exigir l'enderrocament total. La gent del CSA Hamsa, en canvi, vol quedar-se allà on està. Creu plenament que és compatible la construcció de la plaça amb el manteniment de l'edifici.

En determinats àmbits del barri es comença a sospitar de l'actitud de l'AVV d'Hostafrancs, que es interpreta com a part d'una maniobra per crear un clima de malestar veïnal que justifiqui en un moment donat el desallotjament de la casa, fent així la feina bruta de les institucions. Des del carrer Bèjar consideren que "no s'ha de buscar tres peus al gat ni buscar fantasmes on no n'hi ha".

Obres a l'edifici

Tot i no tenir clar el seu futur, des de l'assemblea de l'Hamsa han engegat diverses reformes de l'edifici dirigides a la seva millora i a evitar al màxim les molèsties que suposen els concerts i les festes. Cada dimarts a les 20h es reuneix.

Actes contra la repressió a l'independentisme

Després de l'operació policíaca que tres joves de Sants i un de Sant Andreu varen patir l'últim cap de setmana de setembre i d'altres casos de repressió a l'independentisme, Alerta Solidària, juntament amb les assemblees locals d'Endavant i de Maulets, varen decidir organitzar una jornada antirrepressiva el passat dissabte 19 d'octubre. La diada s'obrí a la tarda amb una xerrada informativa sobre la persecució política que estan duent a terme els aparells d'estat i els mitjans de comunicació contra l'independentisme. Després hi hagué un sopar i una festa solidària.

Festes majors

Durant el mes d'octubre les festes majors han fet les darreres cuejades de la temporada. Tant a Hostafrancs com a l'Esquerra de l'Eixample i les Corts han fet celebracions populars. En aquests dos últims barris a més hi ha hagut festa jove. A les Corts ja era el quart any que la Plataforma Infantil i Juvenil organitzava activitats, aquest any però, més polititzades. Durant la segona setmana del mes es van realitzar xerrades sobre Palestina, l'Operació Garzón o la història de les Corts i el cap de setmana dues nits de concert a la plaça Sol de Baix, destacant l'organitzat per Maulets amb la participació dels Inadaptats i Ràbia Positiva.

A l'Esquerra de l'Eixample, la primera festa major jove va ser organitzada per la recent creada colla de diable l'Esquerra Infernal i consistí en un correfoc i un concert, fets al parc de l'Escorxador amb la col·laboració de l'AVV de l'Esquerra de l'Eixample i veïns del mateix parc.

Projecte cost 0

A l'octubre, representants de la Comissió pel Soterrament de les Vies i membres de les AAVV del barri van reunir-se amb el Gerent del Districte i amb els arquitectes responsables del projecte de remodelació de l'Estació de Sants i dels entorns. El tretz fonamentals d'aquest consisteixen en redistribuir els espais de vial, zona verda i equipaments, en afectar els veïns de l'illa de cases limitada per Vallespir, Comptes de Bell-lloc i Sant Antoni per fer edificis nous, i augmenten l'espai d'estació i zona comercial annexa en un 300%. Quan l'arquitecte que acompanyava els veïns va preguntar pels motius de l'increment d'edificabilitat privada, la resposta dels tècnics va ser que ajudaria a la viabilitat financera del pla.

Revolta escolar per un desallotjament

CSO El Tajo/BORDETA

El 18 d'octubre va ser desallotjada una vivenda del carrer Gavà. La casa havia estat abandonada poc abans degut a la petició que feia la constructora propietària de 18 milions de ptes. en concepte d'indemnització. La vivenda i el CSO El Tajo, al mateix carrer, estan okupats des de mitjans del 2001, han donat sostre a gents jove del barri i han servit com a espai des d'on preparar activitats i festes. A les 10 del matí

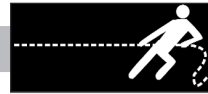
es presentava una excavadora i destruïa aquesta casa de més de 100 anys d'antiguitat. La nota positiva i emotiva la van posar els i les estudiants de l'Escola Proa que, en tot moment, van expressar el seu recolzament a la gent de les cases i fins i tot van escridassar a la policia i propietaris, exhortant-los a marxar d'allà, cosa que al final la policia va haver de fer degut a la pressió. La jornada va acabar amb una sessió de portes obertes del CSO El Tajo per als i les joves de l'escola.

El Tajo a la dreta, el Kortijo a l'esquerra i al fons, l'escola Proa

FERRAN NADEU/EP

Torneu-nos la comunicació

Aquest va ser el lema del Dia Mundial per la Democratització dels Mitjans, convocat per UHF (Una Humanitat Farta). Es va voler aprofitar el ressò internacional per donar un impuls a la campanya "COM és Possible?", que reivindica un espai gestionat pels moviments socials a la graella de l'emissora pública COM Ràdio, basant-se en un punt dels seus propis estatuts. Per això el seu estudi de la Travessera de les Corts va ser l'escollit per fer un passatge de reportages censurats.

L'acte començà una bicicletada que havia recorregut les seues de diferents mitjans, i va aplegar un centenar de persones. Primer es va passar el documental "Trapos Sucios", editat per Línea 900, que relata les condicions laborals als tallers al Marroc d'empreses tèxtils espanyoles. El fet que una marca aludida sigui El Corte Inglés, principal anunciador de TVE, s'apunta com a causa de la censura. El segon relata els fets de Gènova durant la cimera del G-8 i l'últim descobreix les mentides difoses pel govern estatunidenc en un suposat cas d'assassinat de nens kuwaitians per part de l'Irak durant la Guerra del Golf.

Restricció horària

Des del juny l'auditori de Cotxeres, on s'han celebrat concerts de moviments socials, ha restringit els seus horaris. Si bé els concerts i festes podien allargar-se fins les dues de la matinada, a partir del juny aquest horari es va reduir fins les onze de la nit. Des de fa un mes s'ha restringit encara més i ara el límit arriba fins dos quarts d'onze. Encara que recentment s'hagin celebrat concerts amb els antics horaris es deu al fet que estaven reservats des d'abans dels canvis. Les raons d'aquestes mesures són a priori les queixes del veïnat, però segons fonts del Centre Cívic, es tracta d'una decisió "que prové del Districte" presa per la Comissió de Govern de Cotxeres.

Les Cotxeres acullen veus antifeixistes

Gemma P.A./SANTS

Aquest any la gran part d'accions antifeixistes s'han realitzat al centre de Barcelona, però des de Sants també s'ha volgut donar alguna resposta a l'acte ultradretà que acull el mateix Districte el 12 d'octubre. L'Assemblea de Barri de Sants organitzà un acte a les Cotxeres on es donà veu a l'antifeixisme.

Una maratón de vídeos recorregué des dels grups d'ultradreta espanyols, a la repressió del 12 d'octubre del 99 fins a les darreres accions de guerra bruta del Govern en consonància amb la Falange Basca contra l'esquerra abertzale. Aquest últim vídeo va anar precedit d'una presentació a càrrec de la revista autora del mateix, "Kale Gorria". Després es va donar cabuda a una xerrada, on una detinguda el 12 d'octubre de 1999 va explicar la repressió viscuda aquell any, així com un recorregut històric de les respostes antifeixistes al dia de la Hispanidad. Després Jaume Reichach, editor del Triangle, ens mostrà

L'acte d'enguany va reunir menys gent que altres anys.

IVAN

la seua visió del feixisme, centrada en l'amenaça que representa un feixisme a nivell mundial en mans de EUA. Tregué a la llum informacions sobre les connexions econòmiques a Texas entre la família Bush i Bin Laden, així com els beneficis econòmic-petrolers que EUA n'ha extret de l'11 de setembre i els que n'esperen d'una agressió a l'Iraq que pot ser devastadora. En definitiva, hi ha un feixisme molt més potent i amenaçant que els grups d'ultradreta, sense oblidar-nos d'aquests darrers.

El feixisme, visible a monuments de la ciutat

Mentre es celebrava l'acte, una acció de repudi al feixisme prenia el carrer. Es tractava d'un desplegament de pancartes al monument en honor als caiguts del franquisme a l'avinguda Tarradellas. L'acció s'inclouïa dins una setmana de denúncia als monuments feixistes que perduren a la ciutat, organitzada per la Plataforma Antifeixista. El dia 8 d'octubre es varen desplegar altres pancartes a l'Obelisc de Diagonal, malgrat la forta intimidació policial.

Amenaces durant l'acte feixista

Entre unes 200 i 300 persones es van concentrar a la plaça de Sant Jordi de Montjuïc el 12 d'octubre per alabar els valors franquistes en motiu del Dia de la Hispanidad, comptant amb el permmissibilitat i la protecció de la policia sense ni tan sols disposar del permís formal de la Delegació del Govern.

Un dels oradors, Ricardo Da Silva, que es presentà com un "jove patriota", enmig d'alabances a una Espanya blanca i crits nostàlgics de Hitler, va clamar contra els homosexuals i els immigrants, "dan más derechos a los inmigrantes que a los españoles, que cada vez somos menos" (El País, 13-9-02). A més, va acusar de "guarros" als moviments antisistema, ressaltant que un dels independentistes detinguts recentment és "argentíno y judío". També intervingué José Luis Corral, president del Movimiento Católico Español, enmig d'un decorat de banderes falangistes i esvàstiques, i una oferta cinematogràfica de lloançà a l'època franquista.

El pilar de cinc va despedir un matí de castells

IVAN

Desena diada castellerà

Gemma P.A./SANTS

Una completa jornada castellerà a la plaça Bonet i Muixí va commemorar el diumenge 27 d'octubre la desena diada dels Castellers de Sants. Van participar a l'acte els Capgrossos de Mataró i els Castellers de Lleida, a part dels mateixos Castellers de Sants que van enlairar al ritme del so de les gralles un dos de set, un cinc de set, i un tres de set aixecat per sota, que va caure al descarregar. Es va concloure amb un pilar de cinc per part de les tres colles i es donà pas a un dinar popular, a

càrrec de l'Arran, al Casinet d'Hostrafancs. Si els nombrosos assistents ja van gaudir amb els diferents castells aixecats, encara s'espera amb més delit la celebració del desè aniversari dels Castellers de Sants pel proper mes de maig. Ja farà deu anys que els nostres castellers van realitzar la primera presentació amb camisa i ara estan preparant diversos actes i actuacions per celebrar aquesta data. De moment fan un balanç d'un any tècnicament fluix, ja que s'esperaven fer més castells de dos de vuit, però ara s'obre un any de celebració on seguir-ho intentant.

Café de Chiapus
100% café chiapaneco
de los montañas del centro
mercenario, auténtico
del granito chiapaneco
y molido con el mejor
tostado

MUT VITZ
MONTAÑA DE LOS PÁJAROS
ARÁBIGO TOSTADO

Col·lectiu de Solidaritat amb la Rebel·lió Zapatista
c/ de la Cera 1 bis -08001 Barcelona- Tel: 93 442.21.01
ellokal@pangea.org

SANT SPARS
Buf fet lliure i cuina casolana

de dimarts a dissabtes de 13h a les 16h

només **7€**

Pl. Osca 10
telf: 93 332 89 48

mon verd

- DISTRIBUCIO PRODUCTES ECOLÒGICS I DE COMERÇ JUST
- COOPERATIVA AUTOGESTIONÀRIA
- ECONOMIA SOCIAL ALTERNATIVA

c/ Avila, 71-75 àtic
08005 Barcelona
Tel: 93.485.5596 Fax: 93.485.5609
monverd@retemail.es

Vine al casal! ens hi trobaràs tot l'any...

obrim cada tarda a 2/4 de 7

i ens trobaràs fins les 11 del vespre o les 12 els caps de setmana.

c/ Premià nº 31

La flama del Correllengua, a Sants

Alba A.B./SANTS

Amb el doble objectiu de reclamar un major ús social del català així com la seva oficialitat i unitat va sorgir ara fa sis anys el Correllengua. La iniciativa va ser impulsada per la CAL, un moviment cívic format per centenars d'associacions d'arreu dels Països Catalans que treballa a favor de la plena normalització de la llengua catalana. En concret, el Correllengua consisteix en el pas d'una flama per diferents pobles i ciutats, on s'hi realitzen diferents activitats lúdiques i culturals quan arriba. Segons la CAL, l'intercanvi de la flama "vol simbolitzar la necessitat de treballar tots plegats per tal que la llengua catalana ocupi el lloc que li pertoca a la nostra societat". Al llarg

dels sis anys la iniciativa s'ha anat consolidant, coordinant cada cop a més entitats i associacions, fins a realitzar-se enguany per primera vegada de forma conjunta, amb un lema i un manifest comú: " català, llengua d'Europa".

La vila de Rià, al Conflent, va inaugurar el Correllengua 2002. El relleu de la flama s'ha desenvolupat en quatre columnes que paral·lelament han recorregut les diferents comarques catalanes. Cadascun dels itineraris ha volgut retre homenatge a un personatge de la cultura catalana. Així la columna Ovidi Montllor ha portat el Correllengua a les comarques gironines i els vallesos, la de Ramon Barnils a la part central del Principat, la columna Maria Mercè Marçal va recórrer les comarques de

A la plaça hi podíem trobar paradetes i productes artesanals.

IVAN

Ponent i la de Mercè Rodoreda va omplir d'actes el Barcelonès. Aquesta columna és la que va arribar fins al nostre barri el passat dissabte 26. Durant tot el dia, la plaça Màlaga (Bonet i Muixí) fou l'esce-

nari de les activitats programades: una xerrada de les llengües sense estat, actuació bastonera, arrossada i cant coral infantil, per acabar amb una cercavila per la carretera amb la participació de 300 persones.

Denúncia social a les agressions a dones

Gemma P.A./SANTS

Després de la violació d'una dona al mercat de Sants la matinada del 21 de setembre i pocs dies després d'una altra dona a Sants Estació, diverses persones es reuniren per donar una resposta i buscar solucions contra les agressions a les dones. Des d'una comissió de l'Assemblea de Barri de Sants i dones del mercat es convocà una concentració demanant una resposta i denúncia social a les agressions. Donar l'esquena, el silenciament o reclamar més policia no condueix enlloc. "Creiem que no ens han de

tancar en el silenci, no n'hi ha prou amb posar un vigilant a la porta i tancar la resta d'entrades al matí", solució que ha aportat la direcció del mercat. La concentració va recórrer el mercat de Sants i la Carretera el dimecres 23 d'octubre per la tarda. Amb torxes, cassoles i pancartes s'intentava transmetre el crit unànim de "volem caminar tranquil·les de nit i de dia". Unes cinquanta persones van participar en la manifestació que finalitzà davant del mercat d'Hostafrancs, on s'informà que queden obertes i pendents noves accions i mobilitzacions pel mateix tema.

Es clama amb torxes contra les agressions a les dones.

TONI

Acció directa per la llengua

L'esratxe deixà ben lluada la façana de l'associació Miguel de Cervantes

MARC

Marc/LES CORTS

La nit del passat dimarts 22, un grup de joves membres de Maulets Sants, van realitzar una acció de resposta als atacs a la llengua catalana. Aquesta s'efectuà a l'edifici del carrer Guitard on té la seva seu la "Asociación Cultural Miguel de Cervantes", i consistí en folrar gairebé tota la porteria amb nom-

brosos adhesius gegants, en els que es denunciaven les seves activitats a veïnes i veïns. Aquesta entitat ha centrat la seva actuació en l'enviament de cartes amenaçadores a comerciants del barri, per tal de que aquests deixessin d'utilitzar el català, i ha omplert els carrers amb les seves enganxines de "Por estética en castellano" o "El español lengua de futuro".

Solidaritat amb Toti Joanola

Marc/SANTS

El Toti Joanola és un jove independentista de la Garrotxa a qui se l'acusa de realitzar unes sèrie de pintades amenaçadores, aparegudes l'any 1998, contra el regidor del PP de Ripoll.

El judici, caracteritzat per la falta de proves i l'absurditat de les acusacions, havia de celebrar-se el passat 9 d'octubre a Girona. Per tal de difondre la situació del Toti, per a qui el fiscal demana més de cinc anys de presó, i alhora obtenir fons per afrontar les seves despeses judicials, Maulets va organitzar a Sants una jornada el 5 d'octubre, és a dir, el dissabte abans del judici. Aquesta jornada començà amb una xerrada sobre el cas al CSA Can Vies, a càrrec d'un militant de Maulets de la Garrotxa, a la que assistiren una quarantena de persones. Seguidament començà un cercastiques solidari, acompanyat en tot moment pels timbalers de la República, en el qual participaren més de seixanta persones i es pintà un mural contra la repressió policial.

Finalment arribà el dia del judici, i més de 500 persones assistiren als actes de protesta. La convocatòria de vaga de la CEPC als tres instituts d'Olot, havia aconseguit que de cada un d'ells sortís un autocar, i també tingué força repercussió a Girona. Els actes de protesta comptaren amb un esmorzar popular i parlaments del Víctor Alexandre, Joel Joan entre d'altres. El judici però es va suspendre, per la no compareixença dels membres del P, fins al proper 20 de maig.

Animat cercastiques solidari

MARC

El Lokal
Associació Cultural
El Raval

llibres
 contrainformació
 revistes
 música
 samarretes
 pedaços...

horari:
 matins, de dimarts a
 divendres de 10.30 a 14h
 tardes, de dilluns a
 dissabtes de 17 a 21h

c/de la Cera 1bis 08001 Barcelona
 Tel: 93 329 06 43 Fax: 93 329 08 58
 ellokal@pangea.org / ellokal@sindominio.net

arran
Associació Cultural

Bar-cafeteria
 Llibreria-distribuidora
 Centre de documentació
 Serigrafia

Carrer Premi 20 baixos
 08014 Sants Barcelona
 Tel: 93 422 16
 arran@llibertat.com

la Burxa Pel mes de març, cinquè aniversari...

Concurs de Fotografia
Dues categories:
 Fotografies dels barris de Sants
 Fotografies de moviments socials

Presenta
 les
 fotografies a
 l'Arran o a
 Can Vies

La cançó

Correllengua

En aquesta terra acollidora on tothom és benvingut la llengua és la penyora per no restar un poble mut.

De Salses a Guardamar, de Fraga a Maó, aquesta terra acollidora no necessita tutor.

Corre, corre, correllengua. No et deixis cap raconet. Corre, corre, correllengua. La llengua em dona plaer. Corre, corre, correllengua. Si corres així de bé. Jo també aviat em correré.

La llengua es desrovella quan expressem la raó i això fa mal d'orella al colonitzador.

De Salses a Guardamar, de Fraga a Maó, la llengua es desrovella per viure cada racó. La flama resta encesa i així la llengua no mor: si cultura és riquesa, aquest és nostre tresor.

De Salses a Guardamar, de Fraga a Maó, la flama resta encesa i ens encomana escalfor.

Mesclat

Plantes de la Q, del Casal Indepe.

Els remeis de la precarietat

Aquesta secció gastronòmica vol retre homenatge a totes aquelles persones o generacions que per diversos motius han patit la fam o la misèria. Volem fer memòria d'aquests precaris però efectius coneixements populars de subsistència.

"Sabó de fang i cendra"

Un bon remei popular en àmbits rurals per rentar la roba, quant no disposaven de diners ni per comprar sabó, era recollir argila del camp i ben humida, la feien lliscar tant per la roba com per els llençols. Si era molt bruta, la deixaven estesa al sol fins que el fang quedés sec. Tot seguit s'espolsava, es remullava i s'esbandia. La segona part del procés consistia en prendre la cendra menuda de la llar i barrejar-la amb un bon cubell d'aigua, es passava per un colador i es posava a bullir. La roba era dins d'un cubell ben gran i aquest tenia un orifici al fons per buidar-lo. Amb l'aigua-cendra ja ben calenta s'escaldava la roba, es buidava el cubell i es repetia el procés un altre cop. Finalment s'esbandia fins que l'aigua sortia neta.

Tot i que abans no es rentava tant ni tan sovint, aquest procés es força bo per netejar, desparasitar i treure les llànties que molts detergents d'avui dia no gosarien.

El raconet cannàbic

Ja us heu començat a acomiadar de les vostres plantetes? Bé doncs, digueu fins aviat, perquè si les heu regat amb amor us donaran moltes flors i tindreu amb elles una última trobada, la més efímera, però sens edubte, la més especial de totes.

Deixeu de regar uns dies abans, recolliu al vespre d'un dia assolejat i feu la "manicura" a les nenes, talleu les fulles que sobresurtin de les flors i no aneu a fumar. És una mica pesat però és força recomanable per un bon assecat de les plantes. Per a secar les plantes les pengeu cap per avall en un lloc sec, ventilat i protegit de la llum, durant un parell de setmanes. Lligueu-vos les mans si cal, però no us la fumeu abans d'hora. Segurament no sigui el lloc més idoni, però el Dr. Fumantxú les asseca a l'armari de la roba ("Umm... quina samarreta em poso avui?"). Aneu comprovant periòdicament l'olor que fan i proveu així que no agafin cap fong. A vegades succeeix, i després de tota la feina... cagada pastoret! Una vegada estigui completament seca gardeu la maria en un envàs hermètic, o al buit. L'aire rovellat la maria i va perdent les seves propietats, si li doneu temps, és clar.

Ara fa uns dotze anys que el consum personal de drogues com a concepte general es va despenalitzar, i un any i mig que el Parlament de Catalunya va aprobar per unanimitat (mata'l tu, Artur, que em dona la tos...) una proposició no de llei per permetre l'ús terapèutic d'un derivat sintètic del cannabis, del que parlarem properament. A data d'avui, tot ha quedat en una nova broma electoralista que no ha reportat cap solució efectiva, ni pels consumidors "terapèutics", ni pels mal anomenats "lúdics". Els números canten.

Segons dades del PND, el govern del PP ha "aconseguit" en cinc anys duplicar la xifra de denúncies per any, de 63.855 a 112.269. Per una "falta greu de consum o tenència a la via pública", gràcies a l'article 25 de la llei de protecció de la seguretat ciutadana ("caprice de dieux" Corcuera-PSOE). Cada persona denunciada rep, segons decisió judicial arbitrària en funció de la quantitat incautada, una multa que pot anar dels 300 als 30.000 euros. Uns 33 milions d'euros anuals pel cap baix, sortits dels i les ciutadanes. Josemari, dinero gratis!!

Devots i Devotes de Maria... legal lització, autoabastiment i bon profit.

Dr. Fumantxú

Les aventures del drac Malaherba

Cagant-se en Espanya!

La Burxa ofereix un espai publicitari per comerços, bars, locals socials, editorials, discogràfiques i d'altres que vulguin anunciar-se. L'espai es compon de quatre anuncis per pàgina de 63'5x60 mm. En cap cas els i les anunciant es responsabilitzen dels continguts. Abstenir-se entitats bancàries, multinacionals i immobiliàries. Cada requadre costarà 21E (3500 ptes) i si es volen ocupar dos, 36E (6000 ptes)

LA LLAVINA EN VÍCOVE
floristeria
vallespir,16
08014 bcn.
tel 93 490 29 83

propaganda pel fet

www.propaganda-pel-fet.com

xavier martin
TREBALLA'S EN FUSTA
Fusteria d'encàrrec i mobles a mida
Plaça Osca, 8
Tel. 93 531 30 48

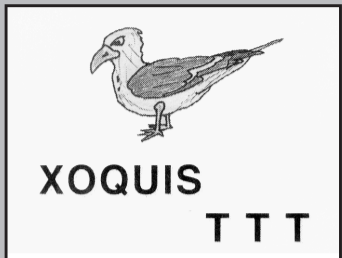

Passatemps

A Catalunya, les paguem quasi totes

Jeroglífic

Mots encreuats

- Horizontals:** Deixes els companys amb el cap com un timbal. 2. Un de flors, m'agradaria que em regalesis. Prego. 3. Ètnies diferents. Cent romans. 4. Un metall que dóna febre. No n'hi ha cap més, com La Burxa. 5. Conec. Foradar la terra per plantar-hi cebes. 6. Passa un mos de pa pel plat, noi. De revés, processó de Carnaval. 7. La lletra més arrodonida de tot horòscop horrorós. Enuig agressiu contra algú. Una bona part del riu. 8. L'àpat vespertí. Un pronom de primera.

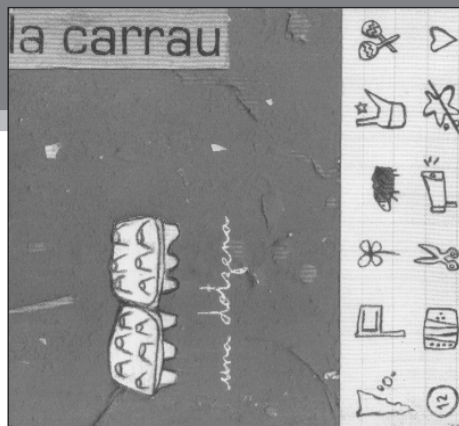
	1	2	3	4	5	6	7	8
1								
2								
3								
4								
5								
6								
7								
8								

- Verticals:** 1. Del revés, aliment de cada dia. Trossos d'esquelet. 2. Poseu el pa prop de les brases. Vocal olímpica. 3. Estima. El de puny fa mal, i el de mà, ajuda. 4. La lletra que vull que em posin a l'exercici de classe. Ai, quina cosa més preciosa! 5. La sorra. Així acaba, un dia o altre, el faquir. 6. Que pot fer mal. 7. EEEEEEE. Fer un petó involuntari al terra. 8. Alló que s'ha cremat, d'una cosa socarrada.

LES BANDERES SI SON MASSA GRANS

OFEGUEN EL POBLE

La Carrau "Una Dotzena"
Propaganda Pel Fet"
Contacte: 93 441 03 65

Música

Un bon ratet agradable et poden fer passar. Amb les seves melodies folkies i el seu ventall instrumental. Qui són? La Carrau! La banda que més ha treballat aquest any per culpa de la seva proposta musical popular i oberta a tots els públics. Infants, joves, adults o vellets... tant se val. El que és més important és disfrutar, moure les cuixes i agafar-se del braç per animar la festa. D'aquesta forma, els i les carraus no deixaran de tocar mai i ens acompanyaran molts anys. També són molts els anys que porten tocant entre txarangues i projectes singulars, però al final, l'esforç ha donat un bon resultat, així que... per moltes dotzenes!!!

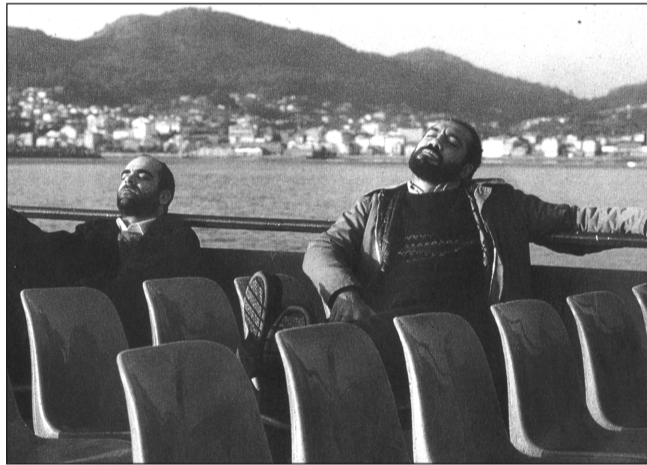
Valles més?

Cinema

"Los lunes al sol"
Fernando de León

Dues visions de la pel·lícula

Cinema social, cinema realista, cinema amb majúscules. Amb aquest darrer film queda demostrat que Fernando León de Aranda és un dels millors directors del cinema espanyol. No van ser fruit de la casualitat les seves dues últimes pel·lícules i excel·lents films, Família i Barrio, i l'interessant documental Caminantes. Però amb aquesta darrera pel·lícula assoleix el seu millor treball. El problema de l'atur se'ns presenta de forma crua, però amb situacions no exemptes d'humor, sobretot amb magnífics diàlegs. Els quatre protagonistes que encarnen a les víctimes del tancament d'uns astillers estan interpretats de forma formidable. No sols Javier Bardem borda el seu personatge, també la resta d'actors interpreten els seus amb gran humanitat i realisme. Amb tot mereixement Los lunes al sol va guanyar la Concha de Oro de l'últim festival de cine de San Sebastià. Sense dubte ens trobem davant d'un fidel retrat de l'Espanya "que va bien". No us la deixeu perdre.

Lancelot

El conte de la "cigarra i la formiga" no és així, no és cert, categòricament manipulat, una trola, una mala broma, una gran estupidesa, una forma més ja des del bressol de fer-nos creure en la malsana intenció d'adoctrinar des del nostre nucli fins la pròpia essència de la nostra persona/personalitat. Un altre misatge insitu serà l'unió, l'unió, l'unió i sí, de moltes formes, des de les nostres deformacions, amb lucidesa revolucionària. Això em va dir "Los lunes al sol" i Fernando León, amb una quotidianitat i un sentit de l'humor de qui coneix l'art d'explicar històries, dispara fletxes al blanc amb esclat de puny en boca d'estòmag. Gràcies pel conte.

TA

"El deseo según Gilles Deleuze"

Maite Larrauri/Max Tàndem Edicions

Llibres

Tàndem Edicions aconsegueix plenament l'objectiu de la seva col·lecció "Filosofia para profanos": apropar a un públic no especialitzat el pensament crític dels i les autors més interessants del darrer segle. Deleuze, Harendt, Foucault, entre d'altres, ens són presentats de manera planera i sense perdre capacitat explicativa, despertant-nos el gust per la reflexió i el coneixement. En concret, el present llibre desgrana la filosofia vitalista de Deleuze, la del gust pel canvi, per la alegria i el plaer, la que qüestiona l'estructura del llenguatge i els judicis morals com a constrenyidors de la vida. Desig, rizoma, línies de fuga, devenir, territori, potència,... eines conceptuals i vitals d'una filosofia creada per a l'alliberament i destinada... als no filòsofs.

Ivan Miró

SOLUCIONS

W	E	R	A	R	S	O	P	A	R	8
I	R	I	D	O	O					7
R	V	A	V	A	S	U	C	A		6
R	A	V	A	S	E					5
A	C	A	V	A	O	R	U	N	I	4
C	S	E	S		R	A	C	E		3
S	O	R	E	S	O					2
S	A	T	A	B	A	L	E	S		1
1	2	3	4	5	6	7	8			

Mots encreuats

An, topis, tes (Autopistes)

Jeroglífic

Dr. Cogello
Familia de Cannabis
Totes les formes de Cannabis
TODO PARA EL CULTIVO DE CANNABIS
c/ Mas, 101
L'Hospitalet
Tel: 93 448 48 48

EL LOKAL Y POTENCIAL MC
*****prezantan*****
THE KAGAS
19 TEMAS
PISTA CD-BOOM
POR 10 EUROS
¿VUELVE EL PUNK?
¿QUE MIEDO!!
NUEVOS HERIBES DEL ROCK
SABADO 18 DE ENERO '03
SALA RAZZMATAZZ 1
UNICO CONCIERTO EN BCN
11-01-03 MADRID 24-01-03 BERGARA

Obert de 9 a 22h
tot l'any
FARMÀCIA RUBIO
Llic. Montserrat Rubio
C/ Riera Blanca, 119
Tel. 934225818
08028 Barcelona

D'ON VENIM...

La revolució hongaresa del 56

Distorsionada per la historiografia capitalista i per la majoria de la marxista, la insurrecció hongaresa del 56 -esclafada pels tancs russos fa 46 anys- no encaixà en cap dels blocs que escindiren el món durant el segle XX.

Amb la mort de Stalin (1953) es multiplicaren les protestes a Budapest. L'estalinista Rákosi dimisití de cap de govern, i entrà Nagy, que reformà el règim (tancament dels camps de concentració, amnistia a presos). Al 55, Nagy és destituït acusat de nacionalista antisoviètic. Budapest bull d'oposició. El 6 d'octubre del 56, 300.000 persones desfilen en el funeral del "rehabilitat" Rajk: hi veuen el prelude de la fi de l'estalinisme. El 23, són 200.000 més i ja s'enderroquen estàtues d'Stalin. A la nit, els disturbis agiten la ciutat, la policia és reforçada amb 10.000 soldats soviètics: 350 morts. Nagy, per frenar la insurrecció, anuncia que Hongria camina vers el socialisme democràtic i nacional. Però als barris de Budapest el poble, previsor, assalta casernes i se n'endú les armes. Als centres industrials es formen comitès revolucionaris i consells obrers, que desacaten les normes de producció i reivindiquen l'autogestió: són un doble poder. Les consignes: democratització, participació popular, expulsió de l'exèrcit soviètic, retirada del Pacte de Varsòvia. L'URSS no accepta. Sabent que els americans els respectaran pel repartiment de Yalta i que els partits comunistes de la resta del món callaran, 200.000 efectius i 3.500 blindats de l'Exèrcit Roig entren a Budapest el 4 de novembre. Els hongaresos, sense armes, responen amb còctels molotov. Els russos arrassen el suburbi obrer de Csepel, cor insurreccional. 3.000 morts, 20.000 en camps de concentració, 12.000 deportats a l'URSS, 200.000 emigren. Nagy és detingut i penjat.

Ivan Miró

Aquest és el tercer article d'una trilogia amb el títol esmentat i que pretén donar una visió personal de l'autora sobre la darrera història del nostre barri i de la nostra ciutat.

Pseudo-participació... pseudo-especulació... pseudo-socialisme (III)

Deixeu-me que en aquest tercer i darrer article em remunti a la història recent de la nostra generació. La meva. Recordo que pels mitjans dels 70 vam confluïr un grup d'estudiants al seminari, local de l'Institut Catòlic d'Estudis Socials, i vam anar estructurant-nos com a un grupet llibertari. Una gota al mig d'un mar de militants del llavors omnipresent PSUC. Fins ben bé el 76, quan el míting al blaugrana, ningú no havia sentit parlar del partit socialista a la lluita clandestina. De fet, coneguts nostres, militants del PSUC, van enganxar els cartells i van fer les pintades de convocatòria a l'esmentat míting. Algún dels oradors va recordar que fins feia poc els socialistes catalans cabien a una cabina de telèfons.

La mort del dictador poc abans ens havia obert grans expectatives. Trèiem la lluita i la paraula al carrer. A Canaletes els històrics debats de futbol van convertir-se en oracles polítics on tothom parlava de la revolució i de la propera victòria popular. Els avis oients assentien amb el cap, com poc abans ho feien, quan algú recordava Kubala.

Érem imparables, lliures, i ingenus

Érem imparables en una societat encara controlada pels feixistes i pels ciments de la dictadura. Érem lliures i ingenus. En la nostra ingenuïtat ens vam embrancar en duríssimes vagues, com la de premsa a la primavera del 76, en festives accions com les mateixes Jornades Llibertàries al mateix any o en multitudinàries manifestacions anticapitalistes amb les que

vam fer trontollar el sistema.

Malgrat tot, la sacsejada al sistema va servir per crear esquetxes per les que els més llestos van saber colar-se i trobar un lloc dins l'estatu-quo del moment.

Molts cap al nou partit dels socialistes

Aquell primer míting dels socialistes va començar a dibuixar un futur ennuolat. Alguns dels companys del grup llibertari van de-

prou per desmuntar la nostra utopia. Després la majoria a casa i a esperar.

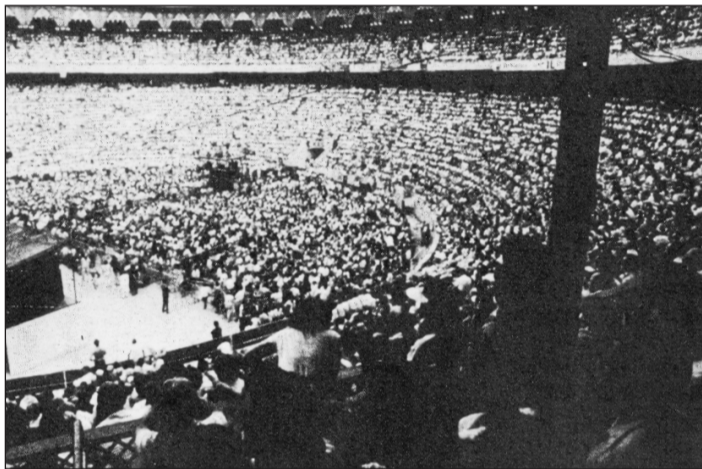
Les companyes i companys que van passar-se als socialistes -"no, no, si segueixo pensant igual..."- no van desfer mai el sistema des de dins. De fet, van anar derivant ideològicament cap a un pseudo-socialisme que no arriba ni a socialdemocràcia i han acabat convertint-se en el dic de suport del sistema capitalista. Amb ells al poder la classe obrera i les classes populars han anat perdent la major part de les conquestes socials de dos segles de lluita.

Restablir un codi ètic d'acció revolucionària

De la resta, totes les que ens vam quedar a casa i els i les que no, tampoc vam estar llestos i hem perdut no només la joventut esperant sinó també la sintonia amb la gent. Avui una acció o una manifestació "alternativa" és vista amb distanciament quan no amb por per la gent del carrer. És clar que és a causa de la desinformació, resultat de la pèrdua del control de influir als mitjans, de l'ofensiva del poder, i de bla, bla, bla, però també ho és per la nostra incapacitat d'establir un codi ètic d'acció revolucionària, que ens estalviï del "pal" d'haver d'anar justificant coses infantils i injustificables i que ens allunyi, clarament, dels efectes de qualsevol "muntatge" policial.

Potser així tampoc farem la revolució, però al menys serem més i viurem més tranquil·les ...

Roser Benavent

Multitudinari mitin socialista per les eleccions del 86

EL PERIÓDICO

EL RACÓ DEL CASAL

La brúixola indica el Nord

Tothom que llegeix LA BURXA ja sap -o hauria de saber- què és el Correllengua. Per això ometrem la introducció informativa. Per si hi ha algun despistat o despistada, la web de la CAL (www.cal-lengua.org) us posarà al dia.

Doncs bé, aquesta cosa que tots i totes ja sabeu què és acaba el 9 de novembre a Perpinyà. I per què acaba cada any a Perpinyà? Doncs perquè les dates quadren, més o menys, amb la commemoració -que no celebració- de la signatura del Tractat dels Pirineus, el pacte franco-espanyol que va significar la primera de les múltiples particions que haurien de patir els Països Catalans.

Hi ha un altre motiu: el Nord de la nostra nació és la regió catalana on el genocidi cultural ha aconseguit cotes d'èxit més elevades. I les ha aconseguit perquè l'Estat francès, a igual quantitat d'imperialisme, té una dosi superior d'eficàcia que el seu aliat del sud, l'Estat espanyol, en la pràctica de l'extermini sistemàtic de cultures. A més a més, la manifestació ha passat d'una assistència d'unes 100 persones, el 1999, a unes 4.000, l'any passat. I, és clar, als ocupants del nord cada any se'ls veu més nerviosos.

Com que és segur que ja heu decidit que la cita s'ho val, aquí ve el programa: a dos quarts de quatre de la tarda comença la manifestació -unitària de debò- a la Plaça Aragó de Perpinyà i, quan acabi, hi ha un concert amb Gerard Jacquet, Pascal Comalade, Elèctrica Dharma i Mesclat. Per si no hi havia prou motius per anar-hi, enguany és el primer que no haurem d'agafar el cotxe per anar al concert, ja que es fa al mateix Perpinyà. Què més voleu? Una brúixola?

Casal Independentista de Sants

Agenda llibertària 2003

Ja a la venda

Per distribuir-la: Adreceu-vos a l'Espai Obert (c/ Blasco de Garay 1) o a atelliberpoblesec@yahoo.es

Art Tattoo Piercing

Art Tattoo 1 C/ Bèjar, 4 Tf. 93 423 25 02

Art Tattoo 2 C/ Rector Triadó, 24 Tf. 93 426 23 32

08014 Barcelona Metro L1 i L3 - FF.CC. pl. Espanya

Mòbil: 696 11 79 19

EL TEU DENTISTA DEL BARRI

Dr. Marçal Solanas i Esquerri

ODONTOLEG Col. nº 2325

Carrer d'Olzinelles, 96, Ter. Tel. 93. 332 04 19 08014 BARCELONA

e-mail: msolanasdentista@infomed.es

7917

mil nou-cents disse

MÚSICA I COMPLEMENTES

Pintor Fortuny, 30 08001 Barcelona Tel/Fax 933 170 108

EL COL·LECTIU

A. E. Joan Maragall

L'Agrupament Escolta Joan Maragall, fundat l'any 1969, és una entitat de lleure infantil i juvenil. Si bé ara té la seu social al barri de Sants, això no ha estat sempre així ja que el seu caràcter nòmada (per obligació, no per gust) l'ha portat per diversos locals i barris, des de Sarrià fins a Sants.

És una entitat dedicada a l'educació en el lleure que pertany a Escoltes Catalans (una associació laïca, catalana i apolítica). Els més de 35 infants i joves i la dotzena de monitors de l'Agrupament es reuneixen cada dissabte per realitzar les diferents activitats tenint en compte sempre els valors escoltes (des de tallers, jocs, una excursió al mes, fins a campaments de primavera i d'estiu). Estan dividits en 5 grups d'edats: 6-8 anys "follets", 9-11 "llops", 12-14 "raiers" i 15-17 "pioners". L'any vinent obrirem de nou la unitat de Clan (18 i 19 anys).

Per una part l'Agrupament és una entitat sense ànim de lucre i per altra banda la tasca d'educació en el lleure que els monitors i monitores de l'Agrupament realitzen és totalment voluntària, un servei que s'ofereix als infants i joves del barri, i per tant una tasca que hauria de ser recolzada i fomentada des de l'administració pública.

Actualment seguim buscant d'un local, fet que es repeteix des de fa 10 anys, degut a la manca de suport i d'interès que ha mostrat el Districte de Sants davant la nostra problemàtica.

>> DONES I MITJANS DE COMUNICACIÓ

Malestar als mitjans (II)

La doble presència comporta a la periodista assumir un cost. Arriba un moment en què, segons les vivències i opinions de les dones entrevistades, la xoquen amb un dilema: prioritzar la vida laboral o la familiar. Cada opció suposa unes renúncies i té unes despeses socials

i humanes, fet que fa que percebin aquesta situació com un carreró sense sortida. Aquest article és la continuació del que es va publicar el mes passat. Recordem que és fruit d'una investigació de la discriminació de gènere a la redacció de La Vanguardia.

La majoria de dones que treballen assalariadament han d'afrontar generalment el treball reproductiu. Això suposa que moltes dones hagin d'assumir el treball remunerat a la vegada que duen a terme un treball invisible dins la seva pròpia llar. Tot i que cada vegada més dones realitzen aquesta doble jornada, això no ha anat acompanyat d'una major participació masculina en l'àmbit domèstic.

El món del periodisme converteix aquesta doble jornada en una experiència plena de costos socials i humans per les dones. Per les seves especificitats, la premsa diària requereix una formació constant i una dedicació flexible (no hi ha una hora fixa d'entrada i sortida, treballar els caps de setmana, disponibilitat absoluta, requeriment de viatges...). "Mentre la dona està cuidant al *crio*, no té temps per llegir ni seguir les notícies, què passa, què quan torna. Qualsevol *niño de universidad te da mil vueltas*". El temps que suposa la dedicació a la llar no permet mantenir un nivell de formació tan alt com els homes, fet que col·loca a la dona en una situació d'inferioritat pel que fa a la preparació. Darrera aquesta situació hi ha un problema de distribució del temps.

Incompatibilitats

"Entrar a les vuit del matí per treballar i a les sis de la tarda arribar a casa (la parella), a veure qui és el

guapo que t'aguanta que tu arribis a les onze, avui a les dotze, demà a la una... Això no t'ho aguanta ningú." Ser dona periodista complica la compaginació del treball productiu amb el reproductiu. L'horari flexible i la disponibilitat absoluta pot dificultar tant la relació de parella com la cura dels fills i filles. En algunes ocasions la situació és tant extrema que obliga

vida familiar. Una situació per la que molts homes no han de passar ja que encara es considera el treball masculí com a prioritari. Molts pares de família quan són enviats a una corresponsalia a l'estranger els acompanya la dona i els fills. En canvi, les poques dones que hi ha de corresponsals a tot l'Estat són dones solteres, o joves sense fills, o dones grans que ja

tenen els fills criats.

Condemna de la ruptura

Tot i el panorama descrit, no podem oblidar que hi ha moltes dones que intenten trencar amb els trets propis del rol de gènere al camp periodístic. Però prendre aquesta opció també suposa haver d'afrontar tot un continu de recels masculins i femenins. És el cas d'una periodista que va acceptar marxar un temps a Madrid sense el marit i el fill. Aquesta opció va ser durament criticada dins la redacció per "abandonar" la família i finalment la dona va tornar abans del que tenia previst.

Moltes de les propostes de canvi que van fer les periodistes entrevistades anaven dirigides a aconseguir que la dona tingués més facilitats per compatibilitzar les dues tasques. Aquí sorgeix a la llum el gènere incorporat de moltes dones que assumeixen com a normalitat la realització de les tasques domèstiques.

Marta Ruiz/Gemma Parera

a les dones a escollir un àmbit i abandonar l'altre. Sigui quina sigui l'opció, genera costos.

El cas paradigmàtic és el de la secció d'esports, on habitualment no hi ha dones majors de trenta anys, ja que és aleshores quan es decanten per la maternitat. "Jo tinc una amiga al Mundo Deportivo, era fotògrafa. Ella va escollir ser mare i té dues criatures. Ara està fent un horari de sis hores, però arraconada en un arxiu. Vull dir que ha hagut de deixar de viatjar. Ara està marginada, arraconada i putejada." En el cas contrari, quan la dona opta per continuar amb una feina d'alta disponibilitat ho fa generalment en detriment de la

LA BORDETA, MON AMOUR

Què passa amb Can Batlló?

Els veïns de la Bordeta tenim un afer pendent que no podem deixar oblidat ni que resti permanentment en la reserva dels calaixos municipals esperant a que quan vagi bé, per motius electorals, el treguin a la llum per anunciar "una imminent solució a una de les reivindicacions ciutadanes més esperades". Per això des d'aquest espai insistim que volem que d'una vegada s'engegi el Pla d'urbanització de Can Batlló-Magòria, ja que darrerament s'ha deixat de parlar, tant pels mitjans de comunicació com pels diferents portaveus dels estaments afectats.

Ens temem que aquesta demora per executar les tan esperades obres, no fa més que afavorir els interessos especulatiu del principal propietari dels locals i terrenys de l'antiga fàbrica. El valor del sòl edificable va augmentant dia a dia, els preus dels habitatges s'han duplicat en menys de quatre anys, els experts en finances asseguren que la inversió més rendible és el maó... I a Can Batlló n'hi haurà milions i milions de maons on invertir.

Hem de tornar a bellugar el tema, no hem de deixar que s'adormi una vegada més. No volem ser còmplices del fet que el propietari (hereu del Sr. Muñoz Ramonet) sigui cada vegada més ric amb la gran operació especulativa que òbviament estan preparant. No volem tampoc que els petits empresaris i treballadors en surtin perjudicats, ni que els veïns afectats perdin els seus habitatges sense ser reubicats dins del mateix barri. El que si volem és el que des de fa molt de temps hem reivindicat: "Can Batlló pel barri".

Comissió de Veïns de la Bordeta

LAMPISTERIA **Román**
 INSTAL·LACIONS I REPARACIONS
 D'AIGUA, GAS, ELECTRICITAT I
 CALLEFACCIÓ.
 Jocs Florals, 140 - Telefax 422 94 77 - 08014 BARCELONA

Bar
Génesis
 c/olzinelles, 20
 Sants (Bcn)

Salou
 Granja - Bar
 c/ Salou, 5
 Sants

illacrua
 la revista alternativa dels
 Països Catalans
 illacrua@pangea.org
 tel/Fax: 93 319 50 22

El més decaigut...

La matinada del 12 d'octubre, un escamot independentista va tombar l'últim "toro Osborne" que quedava a Catalunya, símbol comercial convertit en tot un emblema del nou espanyolisme

Entra en vigor la LSSI

El passat 12 d'octubre, va entrar en vigor la nova "Ley de Servicios de la Sociedad de la Información" (LSSI), que fou aprovada pel consell de ministres al febrer d'enguany. No s'esperava la seva aplicació donada l'ambigüitat de la seva redacció i la flagrant vulneració dels drets constitucionals, com la llibertat de expressió, de pensament o el dret a la privacitat de dades. Malgrat les protestes aixecades, així controlaran les veus dissidents d'internet, criminalitzant la capacitat de comunicació individual o col·lectiva. Amenacen amb dures sancions a aquells portals que no censurin prou els seus continguts.

Fòrum Social Europeu

El Fòrum Social Mundial de Porto Alegre, per poder abordar el greus problemes de la globalització, va crear una agenda amb tres apartats: els fòrums continentals com el Fòrum Social Europeu, que es celebrarà a Florència del 7 al 10 de novembre d'aquest any, o el Fòrum Social Asiàtic; els regionals, com el Fòrum Social del Mediterrani, el novembre del 2003, i els fòrums temàtics com el celebrat a Argentina o un proper sobre Palestina. Per més informació: www.forumsocialmundial.org

Abusos policials durant el 12-O

Ni més ni menys que 30 detencions sense produir-se incidents de rellevància

A la tarda, una manifestació d'immigrants denuncià els 510 anys de colonialisme

Gemma P.A./BARCELONA

És el segon any que el Dia de la Hispanidad es celebra a la plaça de Sant Jordi de Montjuïc, després que les mobilitzacions antifeixistes aconseguissin expulsar-los de Països Catalans l'any 2000. Però seguint el lema que diu "ni a Sants ni a enlloc" s'han organitzat diverses respostes de rebuig a l'acte. La Plataforma Cívica ha presentat mocions als Ajuntaments de rebuig al feixisme, aconseguint 27 adhesions d'ajuntaments com Cornellà, l'Hospitalet i Valls. D'altra banda, el 12 d'octubre la resposta va sortir al carrer sota la convocatòria de la Plataforma Antifeixista: "el feixisme avança si no se'l combat". Abans de començar la manifestació, una vintena de furgones d'antivalots rodejaven el punt de sortida, la plaça Urquinaona, realitzant identificacions, escorcolls i detencions amb motius tan poc sòlids com portar una pancarta. Tot i la

tensió provocada per l'actuació policial, la manifestació inicià el seu recorregut que va ser interromput només arribar a ronda de Sant Pere, on la policia carregà contra la marxa detenint finalment 37 persones. Tal com explica un dels detinguts, una vintena de "secretes" se'ls van llençar literalment a sobre quan estaven darrera el mercat de la Boqueria. Sense identificar-se ni ensenyar la placa en cap moment els van llençar contra el terra i no

van parar de donar-los patades. Després van arribar els antidisturbis, que també els colpejaren. Se'ls endugueren a la comissaria de Via Laietana i seguidament a la Verneda. Entre els detinguts hi havia deu menors que els van deixar el mateix dia en llibertat amb càrrecs. La resta no van sortir fins dilluns amb càrrecs de manifestació il·lícita, desordres públics i danys, amb judicis ràpids pel 28 d'octubre, que majoritàriament van ser suspesos.

Manifestació anticolonial

Una manifestació d'immigrants de Llatinoamèrica i col·lectius de suport va tenir lloc el mateix dia 12 per la tarda. La presència policial també destacava pel seu enorme desplegament. Però la manifestació va poder tirar endavant des de plaça Catalunya a Colón, denunciant la gran responsabilitat de les transnacionals espanyoles, com Repsol i Telefónica, en l'empebriment d'aquests països.

Moment en què la policia talla el pas als i les manifestants.

TONI

I a arreu de Catalunya...

Diverses accions de rebuig al feixisme tant de grups d'ultradreta com del govern van tenir lloc a diferents localitats de Catalunya. A Cervera va ser una cercavila que finalitzà la seu del PP, on es va arribar a entrar. A Tarragona es va desplegar una pancarta al balcó del mediterrani per denunciar 510 anys de genocidi a Amèrica. També a Flix i a Martaré es van fer jornades antifeixistes i a Vic una manifestació.

4 valencians a la presó

Alba A.B./VALÈNCIA

El resultat de l'onada repressiva cap a joves anarquistes de València ha estat l'ingrés a presó de quatre persones. Els fets van començar arrel d'una manifestació feixista convocada l'11 d'octubre, la resposta a la qual va desencadenar amb incidents entre els antifeixistes i la policia i dues persones detingudes. L'endemà la policia va detenir davant d'un centre social okupat a dues persones més. En un fort clima de tensió, l'ofensiva repressiva continuava amb el desallotjament del CSO "Malas Pulgas" dos dies més tard. Per tal de denunciar els fets els okupes van convocar una concentració i diferents actes de protesta. Però el cop final va arribar el dia 15 amb la detenció de quatre joves acusats de trencar

els vidres d'una immobiliària. Després de passar quatre dies a comissaria, el jutge Luis Francisco de Jorge Mesa, prèviament reunit vàries hores amb el cap de la Brigada d'Informació de la Policia espanyola, va decretar presó sense fiança. Segons el jutge, "la casa okupada Malas Pulgas" era una associació il·lícita organitzada, amb un corrent anarquista partidari del sabotatge i els actes de violència", per això els hi demana penes de dos a quatre anys de presó a dos d'ells, i de 10 a 15 anys per als altres dos. Unes 2000 persones van manifestar-se el passat 25 d'octubre a València per denunciar els fets. A Barcelona, l'assemblea d'okupes, ha convocat una manifestació el proper 16 de novembre per tal de demanar l'alliberament dels presos.

Resposta popular al feixista Anglada a Vic

Alba A.B./VIC

El 27 d'octubre es va realitzar a Vic una jornada de rebuig a l'estratègia feixista de la Plataforma per Catalunya (PxC) de Josep Anglada que realitzava un congrés a l'edifici del Sucre. A partir de les onze del matí a l'aparcament del Sucre

es van iniciar les activitats previstes per la Coordinadora contra el racisme amb la participació d'unes 500 persones. Una cadena humana i un dinar van ser les activitats més concorregudes. Dues càrregues policials a primera hora de la tarda van estroncar l'acte i van provocar contusions a més de deu persones.

Una cadena humana encerclà l'edifici on se celebrava el miting fatxa.

INTERNET

Castellers de Sants

La colla del barri, la colla de tots!

www.trallarecords.com

FRASINCO	BOUNCINGSOULS	NOVEDADES
THE BLOODLINE		IMPORTACIÓN
		DESCATALOGADOS
		OFERTAS
		RAREZAS
		CD'S GRATIS
		VINILOS
		FONDOS DE CATALOGO
		CAMISETAS
		BUDADERAS
		PARCHES
		FANZINES
		LIBROS

¿CUN NO HAS PASADO POR LA TIENDA ON-LINE? ¿NO RECIBES NUESTRO CATALOGO DE VENTA POR CORREOP?

www.trallarecords.com

Què està passant al món?

Des d'aquest espai emprendrem un llarg viatge per diferents pobles i països. No es tracta, però, d'una visita guiada per museus ni d'una guia d'hostals barats, sinó d'una aproximació a la realitat que

viu la gent arreu del món. Volem fer d'altaveu a les formes de resistència que desenvolupen els pobles per plantar cara a les injustícies que genera el sistema capitalista.

El moment del Brasil?

Amb una extensió continental, 170 milions d'habitants i uns enormes recursos naturals (principalment en terra fèrtil i aigua dolça, encara que també s'estan fent prospeccions petrolíferes), Brasil és

un país altament estratègic, ja que el que allí succeeixi pot ser determinant per a la resta del continent. A més l'esquerra brasilenya, tradicionalment dèbil, ha anat desenvolupant una densa xarxa de mo-

viments socials i organitzacions populars disposades a trencar amb el neoliberalisme, i que tenen la formació i la visió estratègica suficients per portar-ho a terme.

Aquesta situació, però, és radicalment nova, ja que els moviments populars han estat històricament dèbils en un dels únics països que els oprimits no han enderrocat mai el poder constituït. I mai és mai, ja que situacions clàssiques arreu del món com la proclamació de la independència o de la república, que sovint s'han donat en un context d'insurreccions i conquestes socials, aquí van ser simples transaccions de poder entre les èlits. Això no vol dir que no s'hagi resistit, sinó que la immensitat del territori i la gran quantitat de realitats socials i culturals han jugat sempre en contra dels moviments revolucionaris, que quedaven aïllats en una única regió o sector social (per exemple la revolta d'Antonio Conselheiro no va sortir del Nordest o el Quilombo dos Palmares només va mobilitzar els esclaus negres) sense acumular les forces suficients com per amenaçar el poder. Tampoc es fa mai una revolució burgesa ni la clàssica reforma agrària, sinó que el desenvolupament del país va quedant relegada pels interessos de l'aristocràcia latifundiària, que obté beneficis fàcils i immediats amb l'exportació de matèries primeres.

oficials passarien a la guerrilla. Per l'altra banda, van ser les diferents dictadures (Vargas, 1922-35, i els posteriors governs militars, 1964-85) les que van executar ambiciosos plans d'industrialització i construcció d'infraestructures, que treurien el país de la dependència agrícola. Brasil es convertí en seu de nombroses multinacionals atretes per una mà d'obra barata i una oposició més dèbil que altres països de la zona. No hi ha comparació possible amb les poderoses classes obreres uruguaiques, argentines o xilenes que feren trontollar el control imperialista als seus respectius països i només van poder ser domesticades per mitjà de veritables genocidis.

Per contra les dictadures brasilenyes són llargues, però també ineficaces; es permet alguns partits polítics i hi ha una certa màniga ampla. L'esquerra s'ha de replegar en si mateixa i molts militants s'exilien a l'interior del país on inicien petites experiències d'organització local, pràcticament invisibles i sovint aixoplugades en l'església. És aquesta estratègia involuntària el que permetrà, a la llarga, la increïble revitalització dels moviments socials.

La revolució dels militars

Davant d'aquesta incapacitat burgesa, els intents de treure el país del subdesenvolupament vindran dels militars, tan de dretes com d'esquerres. Així, molts dels quadres comunistes van ser militars, en una tendència que duraria fins als anys seixanta, quan molts

L'hora del poble

Així, mentres el retorn de la democràcia al Con Sud deixava un panorama social totalment arrasat, els últims anys de la dictadura a Brasil coincideixen amb els de màxima agitació: vagues duríssimes, ocupacions de fàbriques i latifundis, organització de les "fa-

veles" (barris marginals)... Tot això s'organitza en un projecte popular estructurat pel Partido dos Trabalhadores (PT), al voltant del qual s'organitzen els diferents moviments (CUT, MST, CMP,...) i que planteja la batalla política a les eleccions presidencials de 1989, on la victòria de Lula (candidat del PT) hagués representat segurament un canvi social immediat.

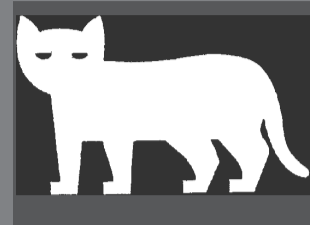
En els darrers 13 anys, l'esquerra s'ha dedicat a refer-se d'aquella derrota política mitjançant un ambiciós projecte de conscienciació social. Encara que en línies divergents: mentre per una banda la majoria del PT i la CUT (sindicat) s'han moderat hi ha basat la seva estratègia per prendre al poder en arribar a compromisos amb la dreta i els

EEUU. Per altra part, altres sectors com els Sense Terra o les pastorals socials han ampliat la seva base social demostrant a la població més pobra que només organitzant-se i lluitant aconseguirà millorar la seva situació.

Amb la victòria de Lula és tot aquest moviment qui arriba al govern, encara que dividit en dos projectes molt diferents. Serà la correlació de forces, la capacitat de pressió i mobilització que demostrin les masses excloses (o sigui la gran majoria del país) i l'actitud que prengui l'equip de Lula, el que decidirà si ha arribat l'hora que Brasil canviï la seva història o continuï bordejant el precipici neoliberal.

Guillem Sánchez

...i el més trempat

Ja es comencen a veure samarretes amb la resposta irònica dels catalans al "toro Osborne". El CAT és el símbol de la Lliga Anticolonial

Milers contra la guerra d'Iraq

Unes quinze mil persones van participar, el matí de diumenge 27 a Barcelona, en una manifestació a favor de la pau i en contra d'una possible intervenció militar a l'Iraq. La protesta era convocada per la Plataforma Aturem la Guerra i va transcórrer durant més d'una hora per carrers del centre de la ciutat. En la marxa es van poder veure múltiples banderes palestines, estelades i pancartes a favor dels drets nacionals dels pobles.

Polèmic anunci de les antenes

La Confederació d'Associacions de Veïns de Catalunya (CONFAVC) demanarà al Consell Audiovisual de Catalunya que retiri de TV3 l'anunci de les operadores Movistar, Amena i Vodafone en què s'afirma que les antenes de telefonia mòbil no són perjudicials per a la salut. La queixa formal qualifica l'anunci de "publicitat enganyosa", perquè de moment no hi ha cap estudi que demostrï que les antenes no són perjudicials. Segons la CONFAVC l'anunci dinamita amb uns quants segons la feina que des de fa mesos s'està fent per estudiar els possibles efectes negatius de les antenes, i un cop més preferència els interessos econòmics d'unes poques empreses (que poden pagar els anuncis televisats) a la seguretat de tota la població.

Concert

Tarzán

+ Ràbia Positiva

Preu : 3 Euros a l'Hamsa

5/12/02

Organitza: Ràdio Contrabanda 91.4 FM i

la Burxa*

Gran panera de la Burxa*

Tens ampolles de licor? Una barra de turró? Xocolata, conserves, cava o un pernil? I vols col·laborar amb LA BURXA?

Participa en la creació d'un gran panera per recollir diners per LA BURXA. Aportacions a l'Arran (c/Premià 20)

Tallers i assessorament

dilluns i dijous de 18h a 21h	L'Escletxa: Punt informació violència domèstica	CS de Sants
dimarts i dijous 18h a 21h	Anglès (12 euros al mes)	CS de Sants
dimarts de 19h a 20:30h	Advocat (telefoneu abans, gratuït per socis)	CS de Sants
dimecres a les 19:30h a 21h	Jocs d'improvisació (gratuït)	CS de Sants
dimecres de 19h a 20h	loga (12 euros al mes)	CS de Sants
dissabtes matí 10h a 15h	Tai Txi (15 euros al mes)	CS de Sants
segon dilluns del mes 19:30h	Grup de reflexió de L'Escletxa	CS de Sants

IV Mini maratón de cinema d'alliberament Org.: Alosa CSA Hamsa

dissabte 2 de novembre a les 18h	The harder they come
a les 20h	Quadrophenia
a les 22h	Estudio 54
a les 24h	Festa a la cafeta (pd: Bontempi, U_Bru, Montse i sorpresa)

Jornada Jove (16 de novembre) PI Farga

a les 11h	Partits de futbol / Basquet
a les 14h	Dinar popular
a les 16h	Tarda d'espectacles
a les 18h	Passi pel·lícula sorpresa
a les 20h	Festa amb els timbalers de l'Hamsa + PD's

25 aniversari Ateneu Llibertari "Poble Sec" a l'Espai Obert

a les 17h	Animació i gresca infantil
a les 19h	Presentació 14a agenda llibertaria 2003
a les 19:30h	Debats lluites autogestionades als barris
a les 22h	Piscolabis
a les 23h	Actuacions amb Fatanovaera i Des+Karadas

CSA Hamsa

dimecres 6 de novembre a les 21h	Cinema "Leolo"
divendres 8 de novembre	Cafeta Flamenca
dissabte 16 de novembre	Festa antirepressiva
dissabte 30 de novembre	Traval Cafeta, projecció de fotografies de viatge, xerrada i picapica

Altres activitats

divendres 8 de novembre a les 19h	Presentació Llibre Brotons, a càrrec de l'autor	Can Vies
divendres 8 de novembre a les 20h	Xerrada 85è aniversari revolució bolxevic	CS Sants
dissabte 16 de novembre a les 17h	Manifestació Llibertat 4 joves detinguts a Valencia	PI Universitat
divendres 22 de novembre 20h	Xerrada i vídeo. Situació dels Drets Humans al Sàhara Occidental amb Ahmed Laabeid, activista saharauí, Alfonso López, membre Amnistia Internacional, membre de l'Assemblea de Barri. Exposició del 18 al 22 (oberta de 18 a 22h).	Can Vies

Reunions

Primer dijous de mes a les 20:00	Jo també em planto	CS de Sants
Dimarts cada 15 dies a les 19:30	Plataforma Cívica 12-O en llibertat	CS de Sants
Diumenges a les 19:00	Alma Peruana	CS de Sants
cada dimarts a les 20:30	CAL	CS de Sants
cada dijous a les 21h	Endavant-Sants	Casal Independentista
cada dilluns a les 20:30	Alosa	Can Vies
Tots el dimarts a les 20h	Assemblea CSA Hamsa	CSA Hamsa
Dilluns 11 de novembre 20h	Redacció de LA BURXA	Can Vies
cada dilluns a les 22h	Tenses	CSA Hamsa
cada dimecres a les 20h	Assemblea CSA Can Vies	Can Vies
Dijous 14 de novembre 20h	Assemblea de Barri	Can Vies

12 d'octubre del 2002. Manifestació antifeixista.

Adreces

Hamsa c/Miquel Bleach 15, Can Vies c/Jocs Florals 42, CS de Sants c/Olzinelles 30, Casal Independentista c/Premià 31, Espai Obert c/Blasco de Garay 2, AC Arran c/Premià 20

Subscriu-te

la Burxa

Les subscripcions a LA BURXA acompliran dos objectius: fer-la arribar allà on la seva distribució no arriba i ajudar econòmicament al seu manteniment. Es pot fer de diverses maneres: mitjançant correu convencional, per domiciliació bancària o manualment. Així que ja saps.

Nom _____
 Cognoms _____
 Carrer i número _____
 Codi Postal _____ Població _____
 Telèfon _____ DNI _____

Subscripció anual per rebre LA BURXA
 9 euros (1500Ptes)

Col·laboració anual amb LA BURXA
 18 euros (3000ptes)

Aportacions voluntàries a LA BURXA
 _____ euros (escriure amb claretat)

DOMICILIACIÓ BANCÀRIA

Caixa/Banc _____
 Adreça _____
 Població _____
 Nom del titular _____
 CODI ENTITAT
 CODI SUCURSAL
 CODI SEGURETAT
 NÚM DE COMPTE
 es prega que entregueu fins a nova ordre els rebuts que presentarà LA BURXA
 Data _____ Signatura _____